

2016/2 Nyár

Evangelikus Egyházközség – 9346 Vadosfa, Kossuth Lajos u. 13. Telefon (egyházi): 06-20/824 6887
e-mail: vadosfa@lutheran.hu honlap: <http://vadosfa.lutheran.hu/>

Számlaszámaink az utolsó oldalon megtalálhatók

Föld sója

Közép-Európai keresztyén találkozó – Budapest, 2016. július 9.

Július 9-én gyülekezetünkben 30-an indultunk autóbusszal a Közép – Európai keresztyének négy évente megszervezett, ez évben Budapesten júl. 7-10-ig, 4 napon át megtartott találkozójának szombati programjaira. Kisebb – nagyobb közlekedési és regisztrációs nehézségek miatt a tervezett időpontnál később, csak a délelőtti 3. programrész elején tudtunk bekapcsolódni a változatos, több szekcióban, különböző helyszíneken zajló eseményekbe, előadásokba.

Feleséggel mi az előzetesen kiosztott kivonat, és a helyszínen kezünkbe adott nagyon részletes többnyelvű „műsorfüzet” alapján – a jobbnál-jobb, érdeklődésünket felkeltő előadások egyidejűsége miatt, szinte a bőség zavarával küszködve – először Veres Andrea és Orosz Gábor Viktor a „Templomkert projekt egy kis gasztró-teológiával fűszerezve” című előadását hallgattuk meg. Az előadók összevetették Luther Márton korának és napjaink étkezési szokásait, gyakran a Biblia tükrében is, sok vetített képes ábrázolással „fűszerezve”, nagyon tanulságosan.

A bőséges és zökkenőmentesen lebonyolított ebéd után Dr. Fábri György „S(z)ótlan nemzedék” című, statisztikai adatokkal alátámasztott előadását hallgattuk meg, melyben evangélikus népességünk sajnálatos számszerű fogyására, elöregedésére világított rá.

Ezután kikapcsolódásként megnéztük a Bihari János Táncegyüttes bemutatóját a Kárpát-medence legszebb táncaiból.

Mozgás és séta gyanánt bepillantottunk a MEÖT kápolnában és az ifjúsági sátorban zajló eseményekbe is.

16 órától a csarnok küzdőterén a „Dialogus főelőadást” hallgattuk végig „A reformáció és az egyházak jövője (Közép-Kelet)Európában. A beszélgetés résztvevői (sokszor elbeszéltek egymás mellett!) Dr. Heinrich Bedford-Strohm püspök, a Németh Protestáns Egyház elnöke és Balog Zoltán miniszter, a moderátor Pröhle Gergely egyházunk országos felügyelője volt. A dialógus számunkra leszűrhető tanulsága az, hogy mindegyik fél fontosnak tartja a Reformáció 500 éves évfordulójának méltó megünneplését, egyházaink megújulását és az, hogy országunkra még a Német Protestáns Egyház is nagy nyomást szeretne gyakorolni minél több bevándorló befogadása érdekében.

Az ebédhez hasonlóan jól megszervezett és kiosztott vacsora után szintén a nagy csarnokban, a találkozón résztvevő országok énekkaraiból szerveződött nemzetközi kórusok összkara előadásában meghallgathattuk Kodály Zoltán „Budavári Te Deum”-át

Ezt követte a záró istentisztelet, ígét hirdetett Fabinyi Tamás püspök, ígét hirdetését a magyarországi németek és más nemzetiségiek kitelepítéséről való megemlékezés köré építette fel, a liturgiában a magyarok mellett részt vett a Lutheránus világszövetség elnöke, a német, az osztrák, a lengyel, a román(erdélyi), a cseh, a szlovák és a szlovén társ-egyházak egy, vagy több képviselője és a nemzetközi kórus összkara is.

Az éjféli utáni hazaérkezés miatt „két” napos rendezvény összegzéseként elmondható, hogy a sok szervezési és nyelvi nehézség ellenére is jó volt azon részt venni, nemzetközi társaságban hitünkben erősödni, élményekben gazdagodni (pl. XVI. századi technika másolatával zsoltárt nyomtatni merített papírra) és sok más hasznos tapasztalatot szerezni, hogy mindezek erőt adjanak további életünkhöz és keresztyénységünk megtartásához. *(Bálint Kálmán)*

ORSZÁGOS EVANGELIZÁCIÓ

ÁLLJ A LÁBADRA!

– REFORMÁCIÓ MA

BUDAPEST, DEÁK TÉRI EVANGÉLIKUS TEMPLOM

2016. OKTÓBER 8., SZOMBAT,

10–16 ÓRA

PROGRAM

9.40: Éneklés a *Hermons* zenekarral

10.00: Köszöntés, ima – *Szemerei János* és *Szeverényi János*

Tanúságtétel – *Hermons*

Igehirdetés – „Állj a lábadra!” (ApCsel 14,8–10) – *Győri János Sámuel*

11.15: Szekciók, bibliakörök

Beszélgetés az igehirdetésről – *Győri János Sámuel* (templom)

Zsoltárok CD-bemutató – *Badin Ádám, Scholz Erika, Vető István* (gimnázium, díszterem)

„Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: »Térjete meg!« – azt akarta, hogy a hívek egész élete bűnbánatra térés legyen” (Mt 4,17) – *Weltler Sándor* (gimnázium, tornaterem)

Imaközösség – *Malik Péter* (gyülekezeti kisterem, I. emelet)

Ad fontes! – Vissza a forrásokhoz! – *Dr. Fabiny Tamás* (gyülekezeti terem, I. emelet)

Gyógyulás a gyermekkori bántalmazásokból – *Bödő Sándor* (gimnázium, 12. terem)

Az ész megtérése – *Ribár János* (gimnázium, 15. terem)

Egyedül a hit – *Gáncs Péter* (gimnázium, 17. terem)

Egyedül a kegyelem – *Szemerei János* (gimnázium, 18. terem)

Egyedül a Szentírás – *Balicza Iván* (gimnázium, 21. terem)

Evangéliummal a világban – *Kiss Péter* (gimnázium, 22. terem)

A szív megtérése – *Grendorf Péter* (gimnázium, 24. terem)

A család megújulása – *Krámer György* (gimnázium, 27. terem)

Reformáció a gyülekezetben – *Győrfi Mihály* (gimnázium, 23. terem)

Keresztényüldözés a 21. század elején – *Győrfi Károly* (gimnázium, 26. terem)

Internet és kereszténység (veszélyek, lehetőségek) – *Erdélyi Károly* (gimnázium, 28. terem)

12.45: Ebédszünet (az egyház szerény vendéglátást biztosít)

14.00: Tanúságtétel

Élet-halál élményeim – *Czakó Gábor* Kossuth-díjas író

„Emberfia, állj a lábadra!” – *Lóczy Tibor* lelkeszi munkatárs

15.00: Igehirdetés – „Térjete meg az élő Istenhez!” (ApCsel 14,11–18) – *Lupták György*

Istentisztelet úrvacsorával – *Gerőfiné dr. Brebovszky Éva*

Gyermekfoglalkozás lesz a Kisdeák óvoda termeiben a gyülekezeti és missziói osztály munkatársainak vezetésével. Gyülekező az I. emeleten.

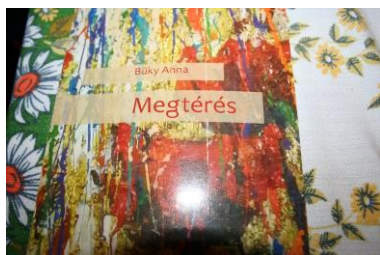
Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága.

2017 LUTHER
REFORMÁCIÓ 500

Események Egymás hite által...

Könyvbemutató Magyarkezesúron

Krisztusra tekintő, áldott, bensőséges ünnepi esemény helyszíne volt 2016. április 24-én, Cantate vasárnapján a Vadosfai Evangélikus Egyházközség magyarkezesúri temploma. Büky Anna író közelmúltban a Luther Kiadónál megjelent – Megtérés című – interjúkötetnek bemutatójára került sor, nagyszámú érdeklődő előtt.

A helyszín magyarozatául szolgált két ok is: Anna nagyszülei magyarkezesúriak voltak, így ő az utóbbi években többször is megfordult a településen, s felkarolta az 50 éve felépített és felszentelt templomunk felújításának ügyét; a könyvben megszólaló huszonegy riportalany közül hárman is kötődnek gyülekezetünkhöz.

A beszélgetésben részt vett az írón kívül dr. Kiss Jenő – mihályi származású – nyelvészprofesszor, valamint Németh Erzsébet polgármester asszony és Kovács Imre templomgondnok – akik a magyarkezesúri gyülekezetünk tagjai. Vendégünk

volt még Nagy Olivér felvidéki evangélikus lelkész is, Alsószeliből.

A bevezető áhítatot és az azt követő beszélgetést – amely során vendégeink vallottak hitükről, életükről, a könyv keletkezésének körülményeiről – Meszterházy Balázs – a soproni egyházmegye esperese – vezette. A délutáni alkalmat a beledi gyülekezet ifjúságának énekei színesítették, lelkészük, Blatniczky János Dániel vezetésével.

A hivatalos programot a szomszédos kultúrházban süteményekkel terített asztalok melletti kötetlen beszélgetés követte, ahol a könyv is megvásárolható volt. A dedikálásra várakozók hosszú sora is megmutatta, hogy a megtérés kérdésköre, az Istenhez való odafordulás mibenléte örökké aktuális.

Anna a tiszteletpéldányainak teljes bevételét is a templom felújítására ajánlotta fel. A már belsejében megújult templomunk reményeink szerint kívülről is hamarosan megújulhat.

A szerkesztő, T. Pintér Károly ezt írja a könyv utószavában: „Kedves hívó és tamáskodó testvérem! Ne reménykedj! Ha elolvastad ezt a könyvet, nincs mentséged! Huszonegy késztetést találhattál arra, hogy erősödj a hitben, illetve arra, hogy igényeld a hit ajándékát.”
(Mihácsi Lajos)

fotók: Frank Zsuzsanna és dr. Wagner Gyula

Konfirmáció

Vadosfa – 2016. május 29.

Egy év kihagyással ismét volt konfirmáció gyülekezetünkben. Nyolc fiatal - Kisfaludról Kiss Lilla, Németh Levente és Szajkovics Bálint, Mihályiból Csillag István Gergő, Kispál Máté, Kovács Tibor Dániel és Marics Szilárd, Zsebeházáról Gyurák Vivien - állt az oltár előtt, hogy számot adjanak arról, hogy megismerték evangélikus egyházunk alapvető tanítását, és megfogadják, hogy ebben a hitben akarnak maradni.

A vizsgát követően került sor Szilárd megkeresztelésére is, majd a fiatalok fogadalomtételét követően először részesültek az úrvacsora szentségében.

A konfirmandusokat – egyházunk szokása szerint – egyházközségünk felügyelője köszöntötte a következő szavakkal:

Kedves Konfirmandusok, szeretett Testvéreim, tisztelt Gyülekezet!

A gyülekezet felügyelőjeként köszöntelek Benneteket a mai bizonyágtételek alkalmából.

A mai nap két év után újra ünnep. Újra jöhettünk konfirmációra. Erre az alkalomra felkészítették szüle-

itek, hisz keresztelésekkor vállalták a hitben történő neveléseket. A felkészítésben részt vevő hitoktató, a konfirmációra felkészítő lelkészek áldásos munkáját is itt köszönöm meg.

fotó: Pintér András

A vizsgára készülve érezhattétek úgy is, hogy magatokra vagytok hagyva, egyedül kell válaszolnotok a kérdésekre. Ez nem igaz, a szülők, hozzátartozók, de az itt jelenlévők is egyként bíznak bennetek, támogatnak és erőt adnak bizonyágtételekkor.

Most érezhetitek, érzitek meg a közösség erejét itt e nagy múltú a Rábaköz evangélikus katedrálisaként említett vadosfai

templomban. A család, a társadalom, a közösség első lépcsője. Ennél nagyobb közösség a gyülekezet. Ide a családdal együtt jöve érezhetitek a szeretetet, a hit erejét. Nem szabad engedni a megosztásnak, az ő ellenség legújabb taktikájának. A mai nap éltek először az úrvacsora kegyelmével. Ez a kegyelem ne múltjon el, ne felejtődjön el. A templomban, a közösségben együtt könnyebb, felszabadultabb az öröm és a bánat is. Sokan, az előző időszakban konfirmáltak közül a templomba járást kissé hanyagolják. Ne ezt a példát kövessétek.

A közeljövőben június 12-én lesz a tanévzáró istentisztelet Magyarkeresztúron. Ezen ünnep egyúttal a templom építésének, felszentelésének az ötvenedik évfordulója. Az elnyomó rendszerben példa volt a keresztúri építkezés, példa a hit megtartó erejére, a közösség együtt élni, hinni akarására. Gyertek, hívjátok szeretteiteket, barátaitokat, vegyetek részt ennek az öröme az ismételt megélésében. A vadosfai gyülekezet tagjának lenni kiemelt jelentőségű, hisz ezen gyülekezet több száz éve él. Mártírok cselekedetei mutatják a példák sorát. Néktek a példákat figyelembe véve kell erősíteni életetekkel a gyülekezetet. „Erős várunk nekünk az Isten” - templomunk jelmondatával köszöntelek Benneteket.

(Sümeghy Péter egyházközségi felügyelő)

tek meg a közösség erejét itt e nagy múltú a Rábaköz evangélikus katedrálisaként említett vadosfai

Tanévzáró és hálaadó istentisztelet Magyarkeresztúron

2016. június 12.

fotó: Bálint Kálmán

Az idei tanévzáró istentiszteletünk rendhagyó módon, Magyarkeresztúron került megtartásra. A helyszínváltást az indokolta, hogy ötven évvel ezelőtt, éppen ezen a napon – 1966. június 12-én – került sor a magyarkeresztúri templomunk felszentelésére. Ezen az istentiszteleten felidéztek a távolabbi múltat, és adtunk hálát az elmúlt tanév áldásaiért is.

Az igehirdetés a Szentháromság ünnepe utáni 3. vasárnap kijelölt igéje - Ez 18,01-04.21-24.30-32 - alapján hangzott:

„Így szólt hozzám az ÚR igéje: Hogy mondhattok ilyen közmondást Izráel földjéről: Az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle?! Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy nem fogjátok többé ezt a közmondást mondogatni Izráelben! Mert minden lélek az enyém: az apák lelke is, meg a fiak lelke is az

enyém. Annak a léleknek kell meghalnia, aki vétkezik. ... De ha a bűnös megtér, és nem követi el többé vétkeit, hanem megtartja minden rendelkezésemet, törvény és igazság szerint él: akkor élni fog, nem hal meg. Azok a vétkek, amelyeket elkövetett, nem maradnak emlékezetben. Azokért az igaz tettekért, amelyeket véghezvitt, élni fog! Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát - így szól az én Uram, az ÚR -, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen. Ha pedig az igaz eltér az igazságtól, és álnokul él, elköveti azokat az utálatos dolgokat, amelyeket a bűnös ember szokott, az ilyen éljen-e? Igaz tettei, amelyeket azelőtt véghezvitt, nem maradnak emlékezetben. Hütlenségéért, amelyre vetemedett, és vétkéért, amelyet elkövetett, meg fog halni! ... Ezért mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, Izráel háza! - így szól az én Uram, az ÚR. Térjetelek meg, hagyjátok el vétkeiteket, akkor nem fogtok elbukni bűneitek miatt. Hagyjatok fel vétkeitekkel, amelyeket elkövettetek, és újuljatok meg szívetekben és lelketekben! Miért hálnátok meg, Izráel háza? Hiszen nem kívánom a halandó halálát - így szól az én Uram, az ÚR -, térjetelek hát meg és éljetelek!”

Keresztyén gyülekezet, kedves testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Különleges ünnep, különleges alkalom ez a mai mind a vadosfai, mind a magyarkeresztúri gyülekezet életében.

Nyár eleje van! Még pár nap, és befejeződik az iskolában a tanítás. Az egész évi tanulás után kezdődhet a megérdemelt pihenés a legtöbb diák számára. Visszatekintve az elmúlt tanévre – azt gondolom – van miért hálát adni. Mindazért, amit megélhettünk, mindazért, amit megérhettünk. Voltak örömök és szomorúságok, eredmények és kudarcok egyaránt. De volt, Aki mindvégig velünk volt, Aki átsegített az akadályokon, s megadta, hogy elérhessünk ide.

Igen testvéreim, voltak könnyebb és nehezebb időszakok a tanév során. Ami mögöttünk maradt, sem múlt el nyomtalanul, hiszen hatással van az elkövetkezőkre. Az, hogy ki, hogyan tanult, milyen eredményeket ért el, részben meghatározza a folytatást is. Azt, hogy merre vezet majd utatok, ki, milyen pályán fogja majd kamatoztatni megszerzett tudását.

Igen, voltak könnyebb és nehezebb időszakok is. De mindez arra szolgált, hogy megedződjetek, és legközelebb már könnyebben vegyétek az újabb akadályokat – nem csak az iskolában, hanem majd a nagybetűs ÉLET-ben is.

Sokszor jut eszembe ilyen fordulópontokon a tíz lépés története, amikor Jézus meggyógyít tíz súlyos beteget. Olyanokat, akiknek emberileg már nem volt jövőjük, semmi reményük nem volt arra, hogy visszatérhessenek a normális életbe. És amikor ez a lehetetlen mégis lehetségessé vált, amikor a halálos betegek meggyógyultak, mindössze egynek jutott eszébe, hogy visszatérjen Jézushoz. Jézus megkérdezte: *„Nem tízen tisztultak meg? Hol a többi kilenc? Nem akadt más, aki visszajött volna, hogy hálát adjon Istennek, csak ez az idegen?”* (Lk 17,17-18)

Most, amikor körülnézek, nem a kilencnek szóló dorgálást akarom annak az egynek a nyakába zúdítani. Most sincs itt mindenki. Ott, akkor 10 %-os volt a visszatérő és hálát adók száma, ma vajon milyen ez az arány itt? Igaz, fáj a szívem a távolmaradókért, az értük való aggodás miatt, de nagyobb az örömöm az itt levők miatt. Még ha talán kevesen / kevesebben is vannak.

Hiszen mindenki a maga bőrért viszi a vásárra! – hangzik a mondás. És Urunk is azt akarja, hogy minden ember eljusson az üdvösségre, hogy egyetlen se vesszen el. Ezért azok, akik itt vannak, újult erővel imádkozzanak a még távol levőkért. Hogy végül együtt örülhessünk.

Öröm van a szívemben nem csak az elmúlt tanév miatt, hanem az elmúlt 50 év miatt is. Hiszen éppen a mai napon van 50 esztendeje annak, hogy elkészült templomunk felszentelésre került. Olyan időkben történt mindez,

amikor szinte lehetetlennek tűnt, hogy egy templomot építeni akaró gyülekezet álma valóra váljon. 1966 még nincs olyan messze, hogy elfelejtenénk annak a kornak a szellemét, levegőjét. Sok a még ma is élő tanú, akik átélheték az építkezés örömeit és nehézségeit, és hogy elérkezhetett a templomszentelés pillanata. Én magam is hallottam történeteket az engedélyezés nem mindennapos körülményeiről – Sümeghy Jóska bácsitól. Igen, ezért is háladás kell, hogy eltöltse szívünket.

Mai ünnepünk – amely a Szentháromság ünnepe utáni 3. vasárnap – egyházunk által igehirdetés alapjául rendelt ószövetségi igéjét olvastam fel, amely az Úristen mentő szeretetét helyezi a középpontba, amely nem ismer határt és akadályt. Évekre, évtizedekre, évszázadokra vagy évezredekre is visszatekinthetünk, és nem tudunk másról tanúskodni, mint arról, hogy *„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn 3,16) Hiszen *„Az emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”* (Lk 19,10) – tanúskodik erről ennek a hétnek is az evangéliumbeli igéje.

Teljesen mindegy, hogy melyik részét olvassuk a Szentírásnak. Hiszen már az Ószövetség is Krisztusra mutat. Isten Krisztus által megvalósított mentő tervére. Már az ószövetségi próféták is úgy szólnak Isten kegyelméről és féltő szeretetéről, mint amely sokkal nagyobb a haragjánál. Az úrvacsorai liturgia gyónási részében elhangzó ige is e két isteni tulajdonság összehasonlíthatatlanságára utal, amikor ezt mondja az Úr: *„Megbüntetem az atyák bűnéért a fiakat is harmad- és negyed ízig, ha gyűlölnék engem. De irgalmasan bánok ezer ízig azokkal, akik szeretnek engem és megtartják parancsolataimat.”* (2Móz 20,5k)

Sokszor nem értjük Urunk szándékát, lázadunk, méltatlankodunk. Mi büntetni akarunk, ha a másik vétkezik, de elnéző magatartást várunk el magunkkal szemben. Gyakran szeretnénk mi az Ítéelő személyében lenni, hogy érvényesítsük a törvény szigorát. A kegyelem, az irgalom pedig hiányzik belőlünk. Már Ézsaiás is így fogalmaz (55,8): *„Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utjaitok nem az én utjaim – így szól az Úr.”*

Bűn és bűnhődés – e két fogalom szorosan összetartozik. De a büntetés soha nem lehet öncélú. A szülő is azért bünteti meg gyermekét, mert ezáltal meg akarja védeni a még nagyobb bajtól. Nem azért büntet, mert haragszik, hanem azért, mert szeret, félt.

Hordozzuk terheinket, az apák vétkeinek következményét. Nem csak saját életünk, hanem az egész társadalom, az egész közösség vonatkozásában is. Nyögjük a múlt következményeit. Ahogyan keservesen fogalmazta meg Kőlcsey Ferenc a Himnuszban is így, hogy: *„Megbűnhődte már e nép a múltat s jövődőt...”* Vigasztaló sorok, csak nem egészen igazak. Mintha már minden bűnhődés ezután ártatlanul lenne! Pedig egyedül Krisztus az, aki valóban ártatlanul szenvedett – miérettünk.

Mindenkinek a maga bűnéért kell meghalnia! De Urunk nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Igazi életigenlés ez! Ez az Ő mentő szeretete. Amely még a legvégsőkig is képes elmenni!

Ószövetségi ige, mégis evangélium a javából ez! Isten embermentő akarata egyértelmű. Ő az ÉLET-et akarja! Azt, hogy mindenki megtérjen és éljen. Nem én vagyok a cselekvő, hanem Ő! Ha élhetek, nem az én érdemem, hanem az Ővé! Mert az efezusi levél cseng vissza a reformátori tanításban is, amely így hangzik: *„...kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.”* (Ef 2,8)

Én erőlködhetek, mit sem érek! Ő azonban utánam nyúl, számtalanszor, számtalan eszközzel. Elkészíti az üdvösség útját.

Akkor, amikor még azt is figyelték, hogy ki jár templomba, ki tart kapcsolatot az egyházzal, vagy ki beszél a lelkéssel – Ő nem ismert lehetetlent. Engedte, hogy templom épüljön. Engedte, hogy kiszélesedjen a tér, hangozhasson az ige. Ha nem is könnyen, de aláírásra került az építési engedély. Egy kórházi ágyon. Mert Istent nem lehet akadályozni, Őt nem lehet soha sem térdre kényszeríteni. A térdelés az ember egyetlen méltó pozíciója Isten előtt!

Ott, egykor, Babilóniában, távol Jeruzsálemtől, távol a templomtól is, szólhatott az ige, a vigasztalás – Ezékiel szájából. Mert bár Isten engedte, hogy elhurcolják a népet, hogy távol kerüljön a templomtól, a hazától, de azt nem engedte, hogy magára maradjon. Nem engedte, hogy remény nélkül maradjon. Ezért küldte velük Ezékielt, hogy éltesse, táplálja szívükben a reményt. Azt akarta – már akkor is – hogy éljenek. Ne csak a mának, hanem az örökévalóságuknak.

Ott, egykor, ötven évvel ezelőtt – amikor felmerült a templomépítés gondolata – is azt súgta: kezdjétek bele! Bár emberileg nagyon kicsi volt az esély, de azóta is milyen sokszor megtapasztalhatta ez a gyülekezet is, és mi is mindnyájan, hogy bizony „Az Úr csodásan működik...” Csak néhány ezek közül: a vadosfai templom és annak teljes felújítása, a vadosfai parókia építése, a kisfaludi templom, a mihályi templom... Mind-mind egy csoda, mindegyik Urunk megtartó szeretetéről prédikál.

Igen, Istent nem lehet térdre kényszeríteni. Ő az, aki minket kényszerít térdre. Azért, hogy megláthassuk nagyságát, hatalmát, szeretetét és ebben az emberhez méltó helyzetben meginduljon a szívünk hálaadásra.

A bejáratnál a néhány tabló megfakult képe a templomszentelés ünnepi pillanatait eleveníti fel. S ha most körbenézek, emlékeimbe is beleégetem a most ünneplő – emlékező – hálaadó gyülekezet képét. Mert van okunk hálaát adni. A felépült templomért, amelyben azóta oly sokszor hangozhatott Urunk szeretetéről a bizonyosságtétel; az élő gyülekezetért, akik vágyják az Ige éltető szavát; a szolgálattevőkért, akik keze munkája nyomán tisztaság, rend várja az ide betérőket; a kántorok és az ige hirdetői szolgálatáért, hogy mindig bizonyosak legyünk arról, hogy bizony „Erős várunk nekünk az Isten.”

Soha nem állhatunk meg, és soha nem tehetjük úgy össze a kezünket, hogy immár minden kész, minden feladatot elvégeztünk. De azért meg kell állnunk és össze kell

tennünk a kezünket, hogy mindenhez megkaptuk az erőt. A templomunk belülről már teljesen megújult – igazi öröm számunkra. Még ezután következik a külső falak rendbetétele, ami reménység szerint ebben az évben elkészülhet. De a holt kövek mellett az élők megújulására van a legnagyobb szükség! Hogy ne az égbe meredő falak, hanem a falak között zúgó ének és felhangzó imádság tegyen bizonyosságot Urunk szeretetéről. Mert Urunk azt akarja, - ahogyan hangzott igénkben is: „Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát - így szól az én Uram, az ÚR -, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen.”

Hálásak vagyunk a múltért, őseinkért, akik ilyen örökséget hagytak ránk. De „aki csak hírneves őseivel dicsekedhet, az olyan, mint a krumpli: egyedül hasznos része a föld alatt van.” Nekünk is van feladatunk, hivatásunk. Nekünk is van küldetésünk. Nem csak megőrizni a múlt emlékeit, nem csak rendben tartani és felújítani templomainkat, örökségeinket, hanem Krisztusra tekintve, hozzá könyörögve az Ő útján járni, és másokat is Őhöz vezetni. Mert mit ér a legszebb templom is, ha csak a szépen kifestett falak, és nem a benne összejövők éneke, imádsága dicséri az Istent.

„Hiszen nem kívánom a halandó halálát - így szól az én Uram, az ÚR -, térjétek hát meg és éljétek!” Halljátok hát meg testvéreim ezt az örömhírt. Amely immár évezredek óta, a legnehezebb időkben is hangzott és hangzik. Mondjátok el azoknak is, akik ma még távol vannak. Tanúskodjatok az Úr szeretetéről mindazoknak, akik még kételkednek. „Hagyjatok fel vétkeitekkel, amelyeket elkövetetek, és újuljatok meg szívetekben és lelketekben!” Hogy élhessetek – ne csak ideig-óráig, hanem örökké.

Vajon hányan vagyunk itt azok közül, akik hálát adhatnának! Örüljünk az itt levőkért, s imádkozzunk szüntelenül a még távollevőkért. Hogy – a tíz leprás története szerinti – mind a tíz ideérhessen,

Amikor ma hálát adunk – a templomért, a gyülekezetért, a két hete konfirmáltakért, a mögöttünk levő tanévért, a tanulókért és az őket tanítókért, és mindazért, amit már eddig is kaptunk – soha ne feledjük, mindezért: Egyedül Istené a dicsőség! Ahogyan sok helyen látható ez a három betű: SDG, tudjuk mi is, hogy Soli Deo Gloria! Istené a dicsőség! Így induljunk azután tovább az ünnepből a hétköznapokba, és soha ne halkuljon el szavunk, imádságunk: önmagunkért és embertársainkért, hogy megmaradjunk végig és célba is érijünk az ÉLET-re vezető úton.

Ámen.

(Mihácsi Lajos)

Folytatódik a templom felújítása!

Többen kérdezték, mikor folytatódik a keresztyúri templom felújítása. Az elmúlt hónapokban is folytak a háttérben az egyeztetések, szakemberek keresése, árajánlatok beszerzése. Megkaptuk a tervet az előtetőre is, amely kivitelezése is még több egyeztetést igényel.

A gyűjtés lendülete lelassult vagy megállt. Bár a teljes befejezéshez nincs még meg a teljes összeg, de megkezdődött az állványozás, és szeptemberben kezdődik a külső vakolás. Nagy segítség az is, hogy a vakolatleverés önerőből történik. A teljes befejezésre várhatóan a jövő évben kerülhet sor. Arra talán a teljes fedezet is rendelkezésre fog állni. Addig is várjuk a további felajánlásokat.

A gyűjtés eredménye folyamatosan figyelemmel kísérhető a honlapon. Magánszemélyek, gyülekezetek és egyházi támogatások által eddig befolyt:

6.468.705 Ft.

Isten áldása legyen az adományokon és az adományozókon. Adományok továbbra is a **Magyarkeresztúri Leányegyházközség 59500186-11095952** sz. számlájára fizethetők be, vagy készpénzben a gyülekezet pénztárosánál.

Hitoktatás

A következő tanévben is Hanvay Enikő (20/824 4889) – farádi lelkész – tartja a mihályi iskolában a hitoktatást.

Anyakönyvi hírek

(A legutolsó körlevél óta)

Megkereszteltük

- március 27-én Magyarakeresztúron **Farkas Nórát**, Farkas Csaba és Németh Mária gyermekét, valamint **Németh Annát**, Németh Ferenc és Megyeri Katalin gyermekét,
- április 3-án Vadosfán **Szűcs Dorinát**, Szűcs Zsolt és Pintér Szilvia gyermekét,
- május 16-án Vadosfán **Székely Dorkát**, Székely István és Szalai Petra gyermekét, valamint **Németh Rékát**, Németh Imre és Szalay Katalin gyermekét,
- május 22-én Mihályiban **Szendródi Zoét**, Szendródi Márk és Bödecs Fruzsina gyermekét,
- július 24-én Kisfaludon **Batári Annát**, Batári Csaba és Ments Alexandra gyermekét,
- július 24-én Bükön **Pandúr Leventét**, Pandúr Zoltán és Kiss Elvira gyermekét,
- augusztus 28-án Mihályiban **Kondor Marcellt**, Kondor Zsolt és Csizsár Zsuzsanna gyermekét.

Jézus mondja: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa.”

Megkonfirmáltuk

Vadosfán 2016. május 29-én

Kisfaludról **Kiss Lillát**, **Németh Leventét** és **Szajkovicz Bálintot**,

Mihályiból **Csillag István Gergőt**, **Kispál Mátét**, **Kovács Tibor Dánielt** és **Marics Szilárdot**,

Zsebeházáról **Gyurák Vivient**.

Felnőttkereszttségben részesült

- május 29-én Vadosfán **Marics Szilárd**,
- augusztus 21-én Potyondon **Rostáné Farkas Szilvia**.

Jézus mondja: Nem mindaz, aki azt mondja nekem: Uram, Uram! jut be a mennyek országába. Csak (az) jut be a mennyek országába, aki mennyei Atyám akaratát teljesíti.

Megáldottuk

- június 18-án Kapuváron **Fülöp Balázs** (Kisfalud) és **Horváth Alexandra** (Kapuvár) házasságát ökumenikus szertartással,
- július 16-án Vadosfán **Lukácsi Tibor** (Magyarkeresztúr) és **Kőő Zsuzsanna** (Magyarkeresztúr) házasságát,
- augusztus 6-án Vadosfán **Varga József** (Vadosfa) és **Módos Andrea** (Babót) házasságát ökumenikus szertartással,
- augusztus 27-én Gércén **Berebora Ákos** (Kisfalud) és **Kiss Zsanett** (Szombathely) házasságát ökumenikus szertartással.

Isten áldása kísérje ifjú testvéreink közös életútját, tartsa meg őket az egymás iránti szeretetben és hűségben.

Eltemettük

- április 18-án Magyarakeresztúron **Surányi Jánost** (93 éves),
- június 20-án Magyarakeresztúron **Sztrókai Lászlót** (53 éves).

Jézus mondja: „Én élek, és ti is élni fogtok!”

Az egyházfenntartás ajánlott összege: 6.000 Ft/fő/év.

Elérhetőségek:

Mihácsi Lajos helyettes lelkész – (20) 824 6887

Vadosfa – Tompos Sándorné gondnok - (96) 253 500; (20) 330 2938

Kisfalud – Kálmán István gondnok - (96) 253 061; (30) 455 3089

Mihályi – Bálint Kálmán gondnok - (96) 950 095; (20) 824 2757

Zsebeháza – Náray Lajos gondnok - (96) 275 496; (70) 387 2259

Sümeghy Péter egyházközségi felügyelő – (20) 952 2953

Gyóró – Kovács Béla gondnok - (20) 317 1139; (96) 256 235

Magyarkeresztúr – Kovács Imre gondnok - (96) 253 257

Potyond – Kiss Bence gondnok - (96) 282 319; (30) 974 7129

Egyházközségünk számláját a Rajka és Vidéke Takarékszövetkezethnél vezetjük.

Számlaszámaink:

Vadosfa: **59500186-11094690**

Gyóró: 59500186-11096609

Kisfalud: 59500186-11096582

Magyarkeresztúr: 59500186-11095952

Mihályi: 59500186-11095608

Potyond: 59500186-11095615

Zsebeháza: 59500186-11096599

Kérjük a Testvéreket, hogy mindig arra a számlára fizessenek vagy utaljanak, akinek közvetlenül szánják az összeget. A közleményben adják meg az utalt összeg célját!

A Takarékszövetkezet mihályi - az AGRÁR Rt. épületében levő - gyűjtőpénztárának nyitvatartási ideje:

Csütörtökön: 07.30-14.00 óra

A Vadosfai Evangélikus Gyülekezet **Alapítvány** számlaszáma: Kis-Rába menti Takarékszövetkezet
58900026-10018163

Meghívó

2016. szeptember 24-én, szombaton du. 2 órakor Vadosfán, az evangélikus templomban orgonahangverseny lesz.

orgonál: **Dr. Wágner Szilárd** ev. lelkész, orgonaművész.

Minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk.

Istentiszteleti alkalmak 2016-ban

jellel jelölt alkalmakon offertóriumot tartunk (megadott célra továbbítjuk a perselypénzt).

Dátum	Nap	vasárnap sorszáma	oltárterítő színe	Ünnep	Vadosfa	Gyóró	Kisfalud	Magyar-keresztúr	Mihályi	Potyond	Zsebeháza
szept.. 4.	V	1		Tánévnyitó	10.00						
szept.. 11.	V	2		Szenth.ü.u.16.			09.45	14.00	11.00		15.15
szept.. 18.	V	3		Szenth.ü.u.17.	09.45			15.15	11.00	14.00	
szept.. 24.	Szo			HANGVERSENY	14.00						
szept.. 25.	V	4		Hősök napja	10.00						
okt.. 2.	V	1		Szenth.ü.u.19.	09.45				11.00		
okt.. 9.	V	2		Szenth.ü.u.20.			09.45	14.00	11.00		15.15
okt.. 16.	V	3		Szenth.ü.u.21.	09.45			15.15	11.00	14.00	
okt.. 23.	V	4		Szenth.ü.u.22.		14.00	09.45		11.00		
okt.. 30.	V	5		Szenth.ü.u.23.	-				-		
okt.. 31.	H			Reformáció	10.00 úrv.						
nov.. 1.	K			Megemlékezések a temetőkbén	15.45	14.00	14.45	17.00	15.15	17.30 ev. templom	16.30
nov.. 6.	V	1		Szenth.ü.u.24.	09.45				11.00		
nov.. 13.	V	2		Szenth.ü.u.u.e.			09.45	14.00	11.00		15.15
nov.. 20.	V	3		Szenth.ü.u.u.	09.45			15.15	11.00	14.00	
nov.. 27.	V	4		Ádvent 1.		14.00	09.45		11.00		
dec.. 4.	V	1		Ádvent 2.	09.45				11.00		
dec.. 11.	V	2		Ádvent 3.			09.45	14.00	11.00		15.15
dec.. 18.	V	3		Ádvent 4.	09.45			15.15	11.00	14.00	
dec.. 24.	Szo			Szenteste	16.30						
dec.. 25.	V	4		Karácsony			09.30 úrv.	14.00 úrv.	11.00 úrv.		15.30 úrv.
dec.. 26.	H			Karácsony	11.00 úrv.	09.30 úrv.				14.00 úrv.	
dec.. 31.	Szo			Óév			09.30 úrv.	14.00 úrv.	11.00 úrv.		15.30 úrv.
2017. január 1.	V	1		Újév	11.00 úrv.	09.30 úrv.				14.00 úrv.	

Iratterjesztés

A 2017-s útmutató és kalendárium megrendelhető a gondnokoknál.

Az idén is készül képes falinaptár a 2017-s évre ([megtekinthető a honlapon](#)), gyönyörű természeti fotókkal illusztrálva, amelyek Pintér András felvételei. Reménységünk szerint már az ősz folyamán kapható lesz 1.500 Ft-s áron.

Egyházunk honlapján a www.lutheran.hu –n sok érdekes beszámoló olvasható hazai és külföldi eseményekről. Az „Evangélikus Élet” c. hetilap is megrendelhető, ill. vasárnaponként megtalálható iratterjesztésünkben. Egyházkerületünk negyedévente megjelenő lapja, a „Dunántúli Harangszó” is megrendelhető.